

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rosa In Hieme

Mertz, Martin

Antverpiæ, 1627

Vitæ Wilhelmi Rothensis Liber Primvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42750

VITÆ
WILHELMI
ROTHENSIS
LIBER PRIMVS.

CAPVT I.

De Patria Parentibúsqve VVILHELM I.

INTER alia complura Sue-
uiæ & soli præstantiâ & in-
colarum fortitudine nobi-
lissimæ regionis oppida, est
quoddam situ peramœnum
& pulchrum *Mindelheim* incolis voca-
tum, altero aut tertio etiam milliari Ger-
manico *Memmingâ* Imperij vrbe distans,
alluiturque fluuio iucundo & piscoso *Min-
dela* dicto, à quo ipsum etiam nomen tra-
here videtur: regebatur antehac imperio
variorum Baronum succedentium, nunc
autem subest Serenissimo Bauariæ Duci.
Hoc oppidum Patria fuit nostro VVIL-
HELM O, felix tanto partu, longè clarissi-
mum futurum, si suos intra sinus Angeli-
cum Iuuenem retinere, ei que nihilominus
ad

28 VITA WILHELMI ROTHENSIS
ad tam altos sanctitatis gradus viam ster-
nere meruisset ; ex eo namque æternum si-
bi nomen & encomium comparasset. Pa-
rentes eius, huius oppidi ciues, non tam ge-
neris claritate & imaginum splendore con-
spicui, quàm mira animi simplicitate ac vi-
tæ integritate plurimùm commendati,
panni mercaturam & negotiationem exer-
cebant ; inter medios sæculi & curarum
fluctus nihilofeciùs antiqua fidei Catho-
licæ veritate, & vera Christianæ disciplinæ
religione ac probitate, nihil antiquius ha-
bebant : quibus inter alias hæc etiam ad-
miranda proles diuino munere obtigit,
digni sanè qui eam susciperent, non tam
diuitiarum quàm tantarum virtutum he-
redem ; & talem quidem, qui immortalibus
hiscè thesauris longè adhuc maiores, dex-
terâ Excelsi tactus & subleuatus, proprio
etiam studio exacuatus, additurus esset,
Parentes suos in omni pietatis genere mul-
tis parasangis post se relinquens.

C A P V T I I.

*De educatione Pueri, & applicatione
ad studia.*

SOLLICITI ac pij Parentes, graui qua-
dam & ad pietatem omnem facili ac
pro-

procliui indole in VVILHELMO suo animaduersa, seriam eius debite & religiosè educandi curam in omnibus agebant; & quàm primùm per ætatem aptus studijs literarum fieri cœpit, ne ager tantæ spei per otium, negligentiam ac puerilem licentiam siluesceret, & in spinas tribulosque inscitiae & malitiae abiret, quod facile fieri in tam tenero flore, exemplis heu nimium edocti videbant, bonis literis imbuendum in scholas eum abdere inprimis curæ habebant: sed contagiosa pestis lue, quæ tum passim grassabatur, præpropere abrepti, orphanum filiolum reliquerunt, non item pupillorum tutor ac pauperum pater Deus: etenim à propinquis Memmingam, ciuitatem alioqui hæreticam, sed multis Catholicis & Religiosorum etiam cœtibus habitatam, missus, in R.P. Georgij Harer, Ordinis S. Spiritus ad D. Virginem Parochi, conuictum certâ pecuniâ applicitus fuit. Hic bonus puer in ciuitate & iuuentute non nisi ad luxum ac omnè nequitiam instructa adeò se probauit, vt coæuorum consortia tamquam pestem abominaretur & declinaret; non otio, lusibus, aliisque puerorum næuis oblectatus, sed iam tum velut alto Dei spiritu in domus solitudinem ductus, vel literis vel
 preci-

30 VITA WILHELMI ROTHENSIS
precibus aliisque id generis celestibus exercitiis tempus terere, & animum impedere, laudabile duxit, suaue & iucundum expertus est. Quo nomine eum plurimum commendari & extolli audiui à Sororibus Memminganis & earum Prefecta, ad quas Innocens frequenter ventitabat, cum ijs de rebus sacris & celestibus, quibus auidè inhiabat, ardentè & inflammato pectore collocutus; eaque de re maximè illis gratus fuit, vt qui feruore incensus, omnia earum pia exercitia, ad dies solemnes & festiuos cum magno fructu spiritus transigendos, supra ætatis illius fidem fortiter arriperet ac constanter retineret.

CAPVT III.

Promotio eius in Monasterium Roth.

SEDEBAT tunc ad clauum Abbatialem in hoc S. Verenæ Cœnobio Roth, magni vir nominis & laudis MARTINVS ERMAN, Sueuicæ Prouinciæ visitandæ non sine magno Ordinis decore & emolumento Præpositus: qui dilaceratam pænè Norbertinæ familiæ disciplinam, præcipuè suo in Cœnobio, quantum temporis iniuria & hominum improbitas permittebant, forti animo omnia aggressus, resarcire omni modo

modo & via conatus: & sanè satis multum effecit, posterisque ad maiora præstanda viam complanando strauit, occasionemq; exoptatam præbuit; rem daturus ipse effectam longè præstantiorem, nisi & doctorum hominum raritas, & potentioris manus auxiliatricis ob bellicos tumultus inopia, felicem eius cursum inhibuissent. Cùm igitur Sacerdos ille, in cuius conuictu puerum viuere indicauimus, eum non sæculo, sed Deo & diuinis natum aptumque, ex quotidiano illius viuendi modo & progressu coniecturam faciens, liquidò perspiceret; suarum partium esse ratus, ne VVILHELMO deesset, de commoda ei statione prouidere, vbi cœptam vitæ inculpatæ militiam continuare & perficere laudabiliter posset. Occurrit inter alias laudabilis Rothensis Congregatio, Præfulis antedicti curâ & operâ singulari religiosè effulgere incipiens: apud eum igitur quia amicitia & familiaritate multum valebat, precibus & supplici intercessione, Deo interim disponente & successum fortunante, rem eò deduxit, vt communibus votis ac calculis puer pius & ante tempus maturus in Monasterij scholam ac Conuentum susciperetur.

CAPVT IV.

De progressu eius in omnibus.

Ex sæculi libertate, vana & libera viuendi area egressus, qui antea, cum more aliorum puerorum euagari & puerilibus ludis libertatibusque vacare posset, domi se continens maluit in literarum aliarumque piarum rerum exercitatione sedula sese occupare & excolere, nactus in Cœnobio maiorem ansam & occasionem eadem melius ac perfectius exercendi, temporis talem rationem habuit, qualem vix multi grandæui; sollicitè primis studiorum fundamentis insistens: & quia natura ei ingenium minùs fertile veloxque tribuerat, vt tardè difficulterque caperet quidquid addiscendum esset; vt huic malo remedium adferret, temporis diligenti & exacta obseruatione, laboris improbi contentione, precum etiam instantia & orationum feruore, tarditatem omnem omni modo & ratione supplere conatus fuit: semper tamen minùs feliciter; etenim plerumque tardiores progressus inter crebras etiam obiurgationes faciebat, nihil tamen de suo labore aut solertia vmquam desiderari passus.

C A-

CAPVT V.

Candido habitu induitur.

MORIS tunc erat, & etiamnum plerumque est, susceptos pueros non statim ad candidum promouere habitum, ac in Nouitiorum numerum cooptare, sed nigra talari tunica indutos priùs aliquamdiu alere, vt ita & iustiùs animi sui ac futuræ exspectationis specimen alijs de se præbere, & ipsi Ordinis rigorem, Cœnobij disciplinam, hominumque quibuscum viuendum est, mores & affectus periclitari & experiri valeant; ne candido statim habitu indutos, vel ferendis oneribus non sufficientes ac ineptos, vel minùs benè se suamque conuersationem probantes, maiore cum dedecore postmodum dimitti oporteat: quod apud homines huius sæculi, rem non adeò perspectam habentes, probro ignominiaque dari consuevit. In hoc ergo primo quasi tyrocinio, cum talem se noster **VILHELMVS** exhibuisset, vt olim magnum Religiosæ vitæ cultorem se futurum spem haud dubiam faceret; candido Ordinis habitu indutus, & ad animi sui vnicum tunc votum, vero Nouitiorum tyrocinio annumeratus fuit: quod ille integrum

C annum

34 VITA WILHELMI ROTHENSIS
annum ita sustinuit, vt cum candido habi-
tu candidos quoque mores coniungeret, &
sedulam in omnibus Ordinis functionibus
suarumque partium officijs operam collo-
caret, quantum ætas illa tenera patiebatur:
quin & supra ætatem illam puerilem plura
agere deprehendi potuit.

C A P V T V I.

Tria solemnia vota emittit.

GRAVITER profectò & sanctè sanc-
tum esse nemo bonus ambigit, ne quis
ad solemnem trium votorum emissionem
admittatur, qui integrum prius annum
Nouitialis tyrocinijs non exegerit, in quo
& Ordinem cum suis oneribus, & humeros
suos cum viribus experiri, & diligenti cogi-
tatu omnia præmeditari, ac instructus præ-
scire valeat: vt ita quid voueat, quantisque
se vinculis adstringat, probè prius explora-
tum habeat, ne cæcus in pedicas seipsum
conijciat, aut in foveam præcipitet; cum in
hac re momentum omnium maximum sit
positum, & cardo præsentis ac æternæ vitæ
vertatur. Secundùm hoc igitur pius & Deo
iam antè deuotus Iuuenis, omnia Ordinis
& Monasterij onera, suarumque virium va-
lorem non perfunctoriè sed studiosè peri-
clitatus,

clitatus, in omnibus nil nisi suaue Domini sui iugum & onus leue reperit; quod alioqui multis spiritu mundano ac carnali actis importabile pondus videri assolet: quamobrem eius anni peracto decursu laudabiliter & fructuosè, precibus, vt ad solemnem trium votorum nuncupationem admitteretur, supplex instabat; & annuente suprà nominato Præsule Martino cum frequenti Conuentu, ipse Deo immortalis, à quo omne quod erat acceperat, holocaustum gratissimum, seipsum scilicet totum, in frequenti Angelorum hominumque corona ad augustum maioris templi Altare obtulit, æternumque Deo se auctoratum mancipauit; non sine singulari animi lætitia, inflammata cordis deuotione, gaudens & in mentis iubilo vbertim exultans, illum diem longè exoptatissimum parem sibi cum Angelicis spiritibus offerre conditionem: vt quemadmodum illæ beatę mentes ab omni labe secretæ Deo æternum & suauissimum concinunt melos in patria; ita ipse in Monasterio deuota oratione, dulcibus Hymnis & Psalmis, inflammata lectione, melliflua & ignita contemplatione eundem laudare, & quàm suavis sit degustare possit cum magno spiritus incendio & profectu.

CAPVT VII.

Conuersatio eius post Professionem.

POSTQVAM autem sempiternis trium
votorum vinculis animam suam in-
duerat, ac Christo I E S V vnicè desponfa-
uerat; memor in arrepto non solùm voto
sed etiam bono proposito persistendum; &
ita vouendum, vt quod semel voueris red-
dere non tardes, alioqui si per voti trans-
gressionem primam fidem Christo ad aram
maximam datam, faciat irritam, damna-
tionem se certam habiturum, æternasque
inferorum pœnas incurfurum; ita mores
suos in melius conuertere, vitamque virtu-
tum decore efformare studuit, vt benè satis
& laudabiliter vixerit semper, nisi quòd te-
por ac remissio quædam & vana sæculi
complacentia in eius corde refederant. Ac-
cedebat iuuenilis quædam libertas, quæ pro
more aliorum dissolutionem fecerat; ea ta-
men ex mera & profunda animi simplici-
tate, qua planè quæ mala essent non intelli-
gebat, oriebatur. His ergo impediabatur
quò minus ad debitam & iustam sanctæ
vitæ mensuram conscenderet; sed id haud
dubiè non sine alto Dei consilio, qui voluit
ac permisit eum hisce leuioribus adhuc næ-

uis

ORDINIS PRAEMONST. 37
uis detinere, vt postmodum per seriam vitæ
mutationem ac spiritus restorationem
gloriosiùs eum ad supremos sanctitatis gra-
dus eueheret: quod mox descripturi sumus.

CAPVT. VII I.

Mira eius in omnibus Patientia.

ILLO iam tempore fortis Christi athle-
ta, verum magnanimorum Christi mili-
tum, & aduersus quoscumque hostiles in-
cursus inexpugnabile scutum arripuit, mi-
ram & à tali ætate vix expectatam prorsus
que pluribus tum stupendam visam patien-
tiam, quàm à teneris statim vnguiculis ita
sibi iunctam familiaremque habuit, vt me-
ritò eam cum matris lacte suxisse videri
possit. Crebræ ei occurrebant iniuriarum
etiam grauiorum exercitationes, multa in-
gruebant ad tolerandum etiam maturiori-
bus & sapientioribus difficilia: quæ omnia
imperterritus Iuuenis adeò forti, constanti,
mansueto animo excepit & pertulit, vt vel-
ut agnus coram se tondente obmutescens,
summum humilitatis & patientiæ argu-
mentum vbique post se reliquerit, & cer-
tam spem ac fiduciam futuræ quandoque
sanctitatis præbuerit.